

Д-ръ В. Ив. Неновъ.

Туберкулозата

(Продължение отъ 5 кн.).

II.

Казахме, че слънцето, въздухътъ и храната сж първитѣ и непремѣнни условия за нашия животъ, за нашето здраве, пъкъ и за борбата ни противъ туберкулозата.

И ние можемъ увѣрено да подчертаемъ, че ако досега нашиятъ селянинъ е запазвалъ своето здраве и е успѣвалъ да се бори съ туберкулозата и съ други болести, той има да благодари за това най-вече на своята работа, която го извиква три четвърти отъ годишното време да прекарва навънъ, на открито, на полето, подъ прѣжитѣ лъчи на слънцето, да диша съ пълни гърди чистия полски въздухъ.

Ала ето, че въ живота на нашия селянинъ се вмѣкватъ условия, които подриватъ здравето му, устойчивостта му, и ние виждаме, че селското ни население отъ година на година губи най-ценното, най-незамѣнимото си благо — крепкото си здраве.

Селянинътъ почна да води полуградски животъ, често напуска селото и престоюва въ града, интересува се отъ политика, отъ наука — дири връзки съ града, па наредъ съ това дири да промѣни и живота си въ село: създава си нови нужди, нѣкои отъ които най-явно отиватъ противъ здравето му.

Той мѣри да откъсне сина си отъ селския здравъ трудъ и да го направи гражданинъ, да му създаде работа въ канцеларии, контори, да стане наемникъ на политически приятели, на партизани. Едничката печалба отъ това, често пѣти, не е нищо друго, освенъ връщането на сина разнебитенъ морално, омаломощенъ тѣлесно и негоденъ за никаква здрава и спорна работа.

Селянинътъ вече иска да си създаде и срѣда въ село, дето да сподѣля съ приятели политически убеждения, дето да задоволява общественитѣ си интереси. Ала той не умѣе да опази тия си благородни подбуди отъ най-убийствената за неговото здраве и за неговото обществено бждеще отрова — **алкохолътъ**. Кръчмата става за селянина най-вѣрлъ врагъ на неговото физическо, морално и обществено битие. Кръчмата става най-сигуренъ факторъ за израждането на нашето селско население. Чрезъ кръчмата, туберкулозата, престѣпността, лудостта и моралната поквара най-здроаво се насаждатъ въ нашето село и бавно, ала сигурно ослабватъ и израждатъ здравето зърно на нашето племе.